

В Баня четата се бѣше расположила на бивакъ въ единъ сливакъ край града, защото града бѣше пѣленъ съ сѣрбски войски, които дошли тукъ прѣзъ послѣднитѣ два дни.

Тукъ четата простоя два дни на почивка, безъ всѣкаква работа.

На 15-й Августъ градската черква „Св. Богородица“, празнуваше празника си. Други години голѣмъ зборъ и много веселби сѣ ставали при черквата на този день, но тая година не бѣ тъй. Когато черковнитѣ камбани възвѣстиха на населението и войскитѣ за настѣпванието на свѣтлия празникъ, черквата се пакъ нашѣлни, но не както друга година съ весели и примѣнени граждани, селени и селянки отъ околнитѣ села, а съ умислени милиционери войници и нѣколко старци и бабички, които отидоха на черква, не както друга година за да се повеселятъ на черковния зборъ, а съ умилнитѣ си сѣрдечни молитви да испросятъ ходатайството на Божията Майка прѣдъ Спасителя, да спаси отечеството имъ отъ загинвание. Слѣдъ службата въ черквата се отиѣ и па-нахида за падналитѣ въ сраженията войници.

На черква бѣха отишли и мнозина отъ нашитѣ хѣшпаці.

Слѣдъ черковния отпускъ, вмѣсто буйнитѣ веселби и хора около черквата, тазъ година можеше човѣкъ да забѣлежи само умисленитѣ разговори на излазящитѣ изъ черквата войници, и хѣлцанието на нѣкои бабички, на които нѣкой бли-